

Sygn. akt IV CNP 80/14

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lipca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka

w sprawie ze skargi J. Ł.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Okręgowego w B.

z dnia 20 września 2012 r.

w sprawie z powództwa E. D. i innych,

przeciwko T. D., M. D. i I. C.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 lipca 2015 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 20 września 2012 r. Sąd Okręgowy w B. oddalił apelację powodów od wyroku Sądu Rejonowego w B. z dnia 23 maja 2012 r. oddalającego powództwo o usunięcie niezgodności między stanem prawnym nieruchomości ujawnionym w księdze wieczystej a rzeczywistym stanem prawnym przez odłączenie z księgi wieczystej, prowadzonej dla nieruchomości położonej we wsi Z. na terenie Gminy S., działki nr 26/4 i ustalenie, że powodom przysługują następujące udziały w prawie własności tej działki: J. Ł. – 12/512, E. D. – 172/512, A. D. – 3/512, E. D.– 12/512, J. D. – 12/512, J. D. – 12/512, K. N. – 12/512, W. S. – 12/512, A. D. – 3/512, R. D. – 3/512 i B. L. – 3/512 części, natomiast pozwanym: T. D., M. D. i I. C. – każdemu po 67/384 części.

W dniu 20 września 2014 r. powódka J. Ł. wniosła skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w B. z dnia 20 września 2012 r., zarzucając naruszenie art. 10 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (jedn. tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 707 ze zm. – dalej: „u.k.w.h.”) przez przyjęcie, że w świetle tego przepisu nie jest możliwe dokonanie uzgodnienia treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym oraz że uzgodnienie takie może nastąpić tylko w drodze wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem, wydanym w sprawie o podział majątku wspólnego, dział spadku i zniesienie współwłasności. Zdaniem skarżącej wyrok Sądu Okręgowego jest niezgodny z art. 10 ust. 1 u.k.w.h. i art. 64 ust. 3 Konstytucji, a wydanie tego wyroku doprowadziło do wyrządzenia szkody, polegającej na utracie prawa własności działki nr 26/4, położonej we wsi Z., gm. S.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku przysługuje tylko wtedy, gdy przez wydanie zaskarżonego orzeczenia stronie została wyrządzona szkoda (art. 424¹ § 1 k.p.c.). Istnienie szkody jest zatem jedną z przesłanek dopuszczalności skargi. Z art. 424¹ § 1 k.p.c. wynika, że ma to być szkoda wyrządzona „przez wydanie” zaskarżonego wyroku, co oznacza, że między wydaniem tego wyroku a szkodą musi zachodzić normalny związek przyczynowy

unormowany w art. 361 § 1 k.c. oraz że szkoda musi być – w stosunku do tego wyroku – poniesiona później.

Ze względu na to, że istnienie szkody jest przesłanką dopuszczalności skargi, do jej wymagań konstrukcyjnych – zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. – należy m.in. uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Spełnienie tego wymagania polega na złożeniu przez skarżącego oświadczenia, że szkoda wystąpiła – ze wskazaniem jej rodzaju i rozmiaru – oraz uwiarygodnieniu tego oświadczenia, co nastąpi wtedy, gdy twierdzenie zostanie uzasadnione na tyle, że będzie można uznać je za prawdziwe (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16 i z dnia 18 stycznia 2006 r., III CNP 22/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 111).

Powołanie się na wystąpienie szkody, bez wyraźnego i ścisłego wskazania jej wysokości, przedstawienia przekonującej argumentacji prawnej, która mogłaby wskazywać, że szkoda ta została rzeczywiście stronie wyrządzona, jak również bez powołania dowodów bądź środków uwiarygodniających twierdzenia strony w tym zakresie, samo w sobie nie jest wystarczające do spełnienia obowiązku uprawdopodobnienia szkody (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7-8, poz. 141, z dnia 18 listopada 2014 r., IV CNP 33/14, nie publ., z dnia 17 lutego 2015 r., III CNP 21/14, nie publ. i z dnia 12 marca 2015 r., II CNP 54/14, nie publ.).

W niniejszej sprawie skarżąca, dla spełnienia wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c., przytoczyła jedynie, że wydanie zaskarżonego wyroku „...spowodowało wyrządzenie szkody poprzez utratę przez powódkę prawa własności działki opisanej pod nr 26/4, położonej we wsi Z. ....”.

Takie ogólnikowe twierdzenie nie jest spełnieniem wymagania z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. Wszystkie wymagania określone w art. 424⁵ § 1 k.p.c. mają charakter konstrukcyjny, w związku z czym skarga niespełniająca któregokolwiek z nich podlega odrzuceniu *a limine*.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.

